

lec, Tominje in zgornji Zemon deloma pogorele, katerih nesrečnežev je le malo zavarovanih bilo. Tudi bližnje uboge Čiče je toča zadela; kako deleč je segla, se še ne vé.

V Trebovljah na Štaj. 18. jul. J. H. — Kakor po mnogih krajih je tudi pri nas silno huda suša, 26 stopinj gorkote v senci, 22 v vodi Terbovče; klaje bo malo, tudi slame ne dosti, lepa lepa pa je zopet pšenica, pa tudi druge žita; turšeka je zopet dosti lepega, v nekterih soseskah tudi sadja dovelj; čbelam se slaba godí, z vinom Dolenci ponujajo, ker terta obilno tergatev obeta, vse kaže dosihmal lepo, in hvala Bogu! zdravi smo tudi še. Le dežja potrebujemo kmali.

Nate eno Ribniško za nameček! Na sv. Petra dan gré zvečer ob devetih neki brusar proti glažuti, kar naenkrat zagleda neko reč čez cesto ležati, kači podobno. „Oj kača je!“ zavpije, se ji po stermem hribu ogne in vés plašen v glažuto prisopiha rekoč: „Berž berž puške nabite in z menoj pojte strašno kačo vstrelit, ki kmalo pod glažuto čez cesto leží!“ Hipoma prideta dva s pukšami, drugi s kolmi, in grejo nad kačo. Najprederzniši gré naprej in veleva: „ko vstrelim, bežite, da vas kača ne piči, ako je ne zadenem.“ Puf! in vsi odskočijo, pa zopet prilezejo gledat: ali je zmija že mertva ali ne; — še enkrat puf! in še mezi se žvad. Zdaj junašk fant rahlo pristopi pa s močnim hrastovcom po marcini udari, da visoko odskoči, in fantu pred noge pade — lesen kol. Slok kol je namreč prek ceste ležal, brusar pa je mislil, da je kača; morebiti so mu bile oči od vina nekoliko kalne.

Iz Ljubljane. Konec slovesnost v spomin začetka ljubljansko-teržaške železnice v Terstu začetih je bil v Postojni in postojnski jami v sredo, kamor so se iz Tersta pripeljali gg. ministri in drugi povabljeni ptuji in domači gosti, in je iz Ljubljane in iz družih krajev privrela obila množica. Pokazati domačinom in ptujcom svetinjo krajske dežele — postojnsko jamo — v najlepšem lišpu, in tako pripomoči k še večjemu razglašenju tega veličanskega podzemeljskega hrama, je poglavno mesto Ljubljana prevzelo stroške krasne osvečave v jami, katero je razsvitljevalo okoli 18.000 lučic. Kakor so se slavni gosti zavzeli nad podzemeljskimi čudi postojnske jame, katerim para jih nima nobena druga dežela na celem svetu, tako veseli so bili tudi serčnega sprejema in postrežbe, ki se jim je tu v vseh rečeh skazovala, in nadušene napitnice so pri kosilu na kolodvoru postojnskem donéle od domačih in ptujih ministrov na blagor novega početja. — Kako blizo je Terst sedaj Ljubljani, se je pokazalo že to sredo, ko smo v Ljubljani na tergu neko kuharico iz Brežine solate in druge zelenjadi nakupovati vidili!

Novičar iz raznih krajev.

„Pest-Ofn. Ztg.“ piše, da v prihodnjem potovanji Njih Veličanstva presv. Cesarja po Ogerskem se bojo poprej določeni dnevi nekoliko spremenili; presv. Cesarica ne bo šla več z Njim. — C. k. ministerstvo je sklenilo, da kakor za to leto ima tudi za prihodnje tarifa za oprostenje od vojaščine (soldatov) pri 1500 goldinarjih ostati. — Domovinski listi, kateri po novi postavi ne morejo več za popotnice veljati, morajo vsled c. k. ministerskega ukaza vprihodnje po lastnosti osebe, za katero je domovinski list narejen, štempljani biti. — Koliko se da v mali loteriji zaigrati, vidimo iz sodniške preiskave tistega uradnika dunajske banke, od ktere je „novičar“ pred nekimi tedni povedal, da je kaso te banke za več stotavžent goldinarjev okradel. 27. dan t. m. je stal pred sodbo, in zvedilo se je zdaj, da je od februara leta 1855 do letošnjega majnika v 2 malih loterijah zastavil 1 milijon in 541.000 gold., dobil je nazaj 1 milijon in 191.000 gold., tedaj je na zgubi ostal za 350.000 gold. — Papirnatih desetih ne izda-

jajo ces. kase več. — Ni povsod takošna suša kakor je pri nas; v severnih Tirolih, na Saleburškem in pa gornjem Štajarskem, toda le do Bruka, imajo dežja še preveč. — V Ješelnici blizo Stare Oršave je 14. dan t. m. strela 3 osebe obenem ubila: 22 let staro ženo, ki je koruzo osipala in pod oreh bežala, dva možaka pa na polji kakih 20 seznjev od oreha. — Čisto nova pa zelo važna novica je hud punt Indijanov v izhodnji Indii zoper Angleže. Angleži imajo v Indii velike posestva in so tako rekoč glavarji teh dežel, ktere vladajo ali po svojih lastnih oblastnikih ali pa tudi po mahomedanskih knezih, kateri pa so jim podverženi. Sedaj so se Indijani na več krajih — pravijo na podpih bivšega kralja Audhskega — zoper ptuje vladarje (Angleže) spuntali; lord Kanning hoče berž najmanj 40.000 vojakov iz Angležkega na pomoč imeti, če ne, bo slaba. Angleško ministerstvo je v hudi zadregi — v Indii punt, v Kini pa tudi, in Francozi jim nočejo pomagati, kakor se je izperva govorilo. Ker je cesar Napoleon že terdno obljubil, da pride v Osborne, angleško kraljico obiskat, bo obljubo spolnil, — kraljica angležka pa ne bo šla se na Francozko razveseljevat, kakor je bilo namenjeno, ker bi se ji utegnilo za zlo vzeti, da za veselicami gré, ko je država v hudi stiski. Angležka in francozka vlada si niste več tako dobre kakor nekdanj, ker tudi zavolj Moldave in Vlahije ste si navskriž, in še zlo. V Moldavi so bile 19. junija volitve; izšle so se zoper voljo Francozov za ločitev omenjenih dežel; tega — pravijo — francozka vlada, čeravno so bile volitve prav po postavi, ne bo terpela, ter bo od turške vlade terjala, naj prekliča volitve. Klopčic ta je tedaj še tudi dosti zamotan.

V spomin

franciškane Fr. Jukić-u,

umerlemu 20. maja 1857 na Dunaji.

Ne vé, če bode sveti križ na Tvojem grobu stal,
Ki nosil ga do zadnjega si dneva poterpljivo,
Oznanoval z gorečim sercom ga, z besedo živo,
In nisi se verig. tamotnih ječ se nisi bal.

Ne vé, če znalo se po letih za gomilo bo,
Za hladni grob meniha, rodoljuba, mučenika,
Kjer sladko sanja pod zelenim pertom naša dika,
Kjer jasne naše zvezde se zaperlo je oko.

To vé, da ga danica vsaka bo pozdravljala,
Da bo ga vsaka zlatokrilna zarja obiskala,
Da bode vsaka pomlad mu zeleno odejo dala,
Da glas trobente obudil bo pod njim spijočega.

To vé, da v brazdi seme, ki sejal ga je, kalí,
Kalí in raste in poganja preobilna setev,
Da bodemo brusili serpe, kadar pride žetev,
In necenljivo blago v hram naroda spravljali.

F. C.

Pogovori vredništva. Gosp. A. K. v Z.: Hvala lepa za poslani spis. Lanske Nov. (1/4) so Vam bile vdrugič poslane 19. dan maja; pri Bl. so mi pokazali poštno prejemnico; pobarajte tedaj na pošti. V Z. je še drug gosp. K., morebiti so k njemu prišle? — Napis na zavitku „četeril.“ je tiskaren pogrešek; zapisani ste za pol leta. — Gosp. J. Gerš. se je knjižica poslala z navadno poštno marko; tega smo mi porok. Da je ni dobil, kako je to? Proti prejemnicami pa takih (ptujih) reči odpravništvo Nov. ne more pošiljati, ker bi mu preveč stroškov prizadevalo. Ako pridete sami ali kdo Vaših v Lj., se bo dalo to ustmeno dognati. Popis Z. šolsk. sveč. nam bo dobro došel. — Gosp. B. B. Podk.: Kar je stari Unglert umerl, ne dela nobeden čes. kol. v Ljublj. — Gosp. J. O. v M.: Oznanila dražbe ne najdemo v L. Z., da bi ga prestavili; prosimo ga nam poslati.